

Nerden Bilirsin Sabaha Doğmayan Güneşi

– kul mehmet · 26 Mart 2017

Dedim ey güzel neden böyle hıçkırıklarla ağlarsın
Kalan ömründe güneşin mi doğmaz artık sabaha
Ağlatırsın geriye kalan ömrünü hicrana bağlarsın
Bildiğin hayatın bilinmez yolda mı terk etti bir daha
Böyle dertli hıçkırıklarla gönlün parçalayarak ağlarsın

Dedi sen nerden bilirsin sabaha doğmayan güneşi
Hicran ile terk edilen gönlün çektiği ahı zorlu güreşi
Nerden bilirsin gülmeye koşarken çilenin açtığı kapıyı
Şimdi kimi sefil kimi kaçık derler hicranla kalışıma
Ondan böyle hıçkırıkla gönlüm parçalanarak ağlarım

Dedim ar et sakla sende hicranın hıçkırıkla gözyaşını
Kimseye belli etme yar ile arandaki gizli sırlarını
Gittiğin yolda az sabırla yürü sil artık akan gözyaşlarını
Bildiğin hayatın bilinmez yolda mı terk etti bir daha
Böyle dertli hıçkırıklarla gönlün parçalayarak ağlarsın

Dedi kavuşalı bir yıl olmuştu ecel aldı sevdiğimi elimden
Deli etti bu ayrılık hasretlik ismi düşmedi hala dilimden
Uzattım bu deli serseri halimle tutan olmadı kırık elimden
Divane oldum Leyla oldum teselli bulamadım bahanelerde
Ondan böyle hıçkırıkla gönlüm parçalanarak ağlarım

Dedim böyle bir güzelin sokakta yatması kalması zulümdür
Beni sev diyemem gönlünde aşkın hala taptazedir güldür
Buyur evime al bir odası olsun senin istemezsen çalmam kapını
Gönlündeki aşkla sokaklar da yaşaman bana ölümdür
Gel biraz sakinleş uykuya hasretsin az dinlen huzura erince gidersin

Dedi gönlündeki samimi gülüşü gördüm senden bana zarar gelmez
Teselli ararken bahanelerde seni çıkardı karşıma Mevla'm şükür
Aklım zavallı durumda tesellin aklımı başıma getirdi çok şükür
Gönül evinde misafir olurum bir süre bahtıma şükredene kadar
Biraz sakinleşince uykuya hasretim gidince sessizce giderim

Dedim gönlünle beraber iyileşirsen sana ben git derim
Şimdi bu halinle seni sokakta bırakamam isyan ederim
Olma kaderine karşı katil senin suçun yok sabırdır devan derim
Şen şakrak gülümsersen eğer gönülde yolun açık olsun derim
Gel biraz sakinleş uykuya hasretsin az dinlen huzura erince gidersin

Dedi mademki bu halim sana zulüm geliyor çok çok üzüyor
Aç evin kapısını gireyim az huzura ereyim bakışların eziyor
Tut kırılmış ellerimden kolumdan kaldır beni gönlüm eriyor
Uzaklaşsın bende dert keder çile umudun gönlüme huzur veriyor
Biraz sakinleşince uykuya hasretim gidince sessizce giderim

Kul Mehmet'im yıllar oldu Asude hala evimde misafirim
Kendi odasında unuttuğu gülümsemesine alışıyor bilirim
Git diyemedim istediğin kadar dedim sana izin kalırsan sevinirim
Kahrınla yaşayamazsın irkilirim uyuyamam dedim sana kardeşim derim
Senin gibi bir Leyla'yı aşkın hatırı için misafir edeyim bir ömür dedim
Mehmet Aluç /Kul Mehmet